

KARACS ANDREA

Ez egy vers a-kar len-ni

Ha majd így fo-gok ír-ni, gon-dolj ar-ra,
 hogy ro-bo-tot csi-nál-tak be-lő-lem,
 egy mul-ti-ban.

Gyen-ge vol-tam.

Meg kel-lett él-nem ab-ból a pénz-ből,
 a-mit a-zért ad-tak, mert ro-bot va-gyok.

Pró-bál-tak ők meg-győz-ni,

hogy ez ne-kem is jó,

de so-se hit-tem ne-kik.

O-lyas-mi-ket mond-tak, ne-kem is jobb,

ha egy-sze-rű-ső-dik a mun-ka-fo-lya-mat,

vagy nyu-god-tab-ban me-he-tek sza-bad-ság-ra,

ha köny-nyen he-lyet-te-sít-he-tő va-gyok.

Ka-ját is vet-tek, a-mi-kor so-kat túl-ó-ráz-tunk,

vol-tak, a-kik azt hit-ték, tö-rőd-nek ve-lünk,

de a ro-bo-to-kat is o-la-joz-zák al-kal-man-ként.

Ír-tam Ne-ked ro-bot-ként egy ver-set:

00 11 00 11 00 11 00 11 00 11 00 11

00 11 00 11 00 11 00 11 00 11 00 11

00 11 00 11 00 11 00 11 05 11 00 11

00 11 00 11 00 11 00 11 00 11 00 11

Azt hi-szem, most én is bu-tí-tot-ta-lak Té-ged,

de nem győz-lek meg ar-ról, hogy ez Ne-ked jó volt.

Azt az ö-töst a-zért tet-tem be-le,

hogy egy ki-csit ö-rülj is.

Ladány

A váróterem padjain, félméterenként,
kopott vaskarfák, a csövesek ellen.
A püspökladányi vasútállomáson ülök,
megint este fél tíz, és nem tudom, merre.
Menjünk Szeghalomra, ott senki se ismer,
de olyan gyerekes nekem ez a kis piros vonat.
Neked meg tetszik, úgyis csak játszol.
Tudom, hogy játszol, de mintha még hinném,
hogy a piroska felszáll, távol a síntől,
és az lesz a játék, hogy majd mi ketten.
Már venném a jegyet, csak oda szólót,
de olyan nincsen. Retúr meg nem kell.
El is mész lassan, az öt húszas gyorsal.
A vaskarfák miatt már én sem alszom.
Most mindegy, hogy retúr.
Érkezel másnap, Nagyvárad felől.
Már igen, de mégse.
Menj haza inkább, hatodik vágány.
Fél éve játsszuk, várhatok újra.
Panaszkönyvbe írom, hogy bezárt a WC.
Hívnanak Pestre. Direkt lekésem.
Holnap is átszállsz. Retúr lesz mégis.

A gyerek szaga

A gyereknek szaga van.
Te így gondolod.
Annak a kisfiúnak is volt szaga,
akit az exednél neveltél,
és ez a szag más volt,
mint a tied vagy az anyjádé,
ahhoz volt hasonlítható,
ami páratlan hetek
szombat reggeljein
csapta meg az orrodát,
amikor egy férfi
két napra elvitte tőletek.

Az én gyerekemnek is van szaga.
Te így gondolod.
Most fogjuk befejezni,
mielőtt a szaga levegőnkbe vegyülne,
mert te nem lélegzel be idegen szagot.

Arról mindketten hallgatunk,
hogy a szagok különbözőségével
csak annyi a bajod,
hogy ha vége lesz,
az azonos szagúnak marad joga.

Akarsz egy saját szagút.
Úgy érzed, megértél rá.
Halálodig szagolgotod.
Talán az a nő,
akivel tegnap kávéztál.

Azt mondtam, vigyázz magadra,
és megszagoltam a gyerekeket.
A szaga olyan, mint az enyém.

Ültetsz-e?

Hozol-e magaddal kisásót, olyan
huszonöt-harminc centiset, és
használod-e végig, amikor a virágot
ülteted, vagy inkább csak kézzel
simítod rá a földet? A körmeid alá
megy-e a kosz, és akarod-e kitisztítani?
Tudod-e majd, hogy utálok a begóniát,
vagy elfelejtet, és pont azt veszel?
Fogsz-e emlékezni, mennyire tetszenek
az árvácskák, és olyan kékesen lilát
árulnak-e aznap a főkapu előtt?
Meglocsolod-e, és a hátizsákodból
veszel-e elő hozzá egy üveg vizet,
mint mikor megszomjajztunk,
egy-egy kirándulás során?